

Frú Dagmoy Streingirs vísa

1. Danakongur heitir á sveinar tvá.
-for mangan ein gillini floy-
Tit heinti mær strangir, inn fyrri vár.
-Nú siglir junkarin Streingir, til frá Dagmoy-
2. Áðrenn teir høvdu hálvatalað orðið
var Strangir inni fyrri Kongsins borði.
3. Strangir tú skalt til Boyalands fara
for Konginum har, skalt tú boð míni bera
4. Eg sendi honum orð og blíðan tala.
Eg vil hans dóttir til Drotning hava.
5. Skal eg fyrri teg inn til Boyalands fara
væl tríati sveinar, eg við mær vil hava.
6. Teir tríati sveinar eru til reiðar
og aðrir um tú vilt hava fleiri.
7. Skal eg fyrri teg inn á Boyaland fara,
minst trinni þør klæði, eg við mær vil hava.
8. Trinni þør klæði tey eru til reiðar,
og onnur um tú vilt hava fleiri.
9. Silvurspentar skógvar, tú drag tær á fót,
og gakk tú so slottinum treystliga mót.
10. Damaskus kjóla tí kløð teg í, tá
tú skalt fyrri Boyalands Kongi inngá.
11. Strangir hann vindur upp segl í rá,
og siglid til Boyalands í mánaðar tvá.
12. Teir kasta síni akker á hvítan sand,
og fyrstur steig junkarin Strangir á land.
13. Damaskus kjóla hann klæðist í, svá
at skryddur hann kundi, fyrri Boyakongo gá.
14. Silvurspentar skógvar, hann dregur á fót.
Og treystliga gekk hann so borgini ímót.
15. Í garðinum akslar hann kápu av skinn.
og so gongur hann fyrri Boyakongin inn.
16. Sit væl Boyakongurin her yvir títt borð.
Kongurin av Danmark, hann sendir tær orð.
17. Hann sendir tær boð, og blíðan tala,
hann vil tína dóttir til drotning hava.
18. Boyakongurin svarar honum hartil,
tað er ikki líti hann hava vil.
19. Eg eigi ikki dóttir, uttan Dagmoy, eina.
Eg gifti hana ongum fátakum sveini.
20. Eg sigi tær ”Strangir”, tað fyrri sann.
Eg hevði henni ætlað ein mætari mann.
21. Hvar skalt tú henni mætari giftuna fá,
enn Kongurin av Danmark, ið trý rígir ár.
22. Mín harri hann hevur eitt fiskivatn.
tað rennur honum meira, enn alt Boyakongsins
land.
23. Mín harri hann hevur eitt fiskidýpi,
tað rentar honum meir, enn alt Boyalandsríki.
24. Fyrri enn tú skalt mína dóttir fá,
Gullterningar skulu á talvborðið gá.
25. Alt áðrenn tú skalt mína dóttir vinna.
Gullterningar skulu á talvborðið renna.
26. Mín dóttir hevur telvt við so mangar sveinar.
Nú skal hon telv avið teg aleina.
27. Tú set teg Strangir, leika talv við meg,
mína skarlakis kápu eg seti í veg.
28. Setur tú í vegur kápuna tína.
ímóti har seti eg kappan mín.
29. Upp stóð Kongur og helt sær á gæman.
Kápu og kappi tey bera væl saman.

30. Tann fyrsti Gullringur á talvborðið rann.
Strangir tapti og Dagmoy vann.

31. Upp stóð Dagmoy og var so fró
nú havi eg talva um mína trú.

32. Tú set teg ”Strangir”, leika talv við meg,
mín gylta saðil eg seti í veg.

33. Setur tú í veg, gullsaðilin tín.
ímóti har seti eg hestin mín.

34. Upp stóð Kongur og helt sær á gaman.
Sæðil og hestur tað ber væl saman.

35. Tann annar gullringur á talvborðið rann.
Strangir tapti, og Dagmoy vann.

36. Upp stóð Dagmoy, og høgt hon ló.
nú havi eg telvað um mína trú.

37. Hoyr Strangir, hoyr Strangir, leika talv við
meg.
moydómin mín seti eg í veg.

38. Setur tí í veg moydómin tín,
ímóti har seti eg Kongin mín.

39. Boyalandskongurinn helt sær á gaman.
Kongur og jomfrú, tey bera væl saman.

40. Strangir hann tekur til orða svá.
Gud lati meg sigur í talvleiki fá.

41. Strangir hann lýtur av vindeyga út.
Hann heitir á Harran og Santa Knút.

42. Tit hjálpti mær, Harri og Santa Knút.
At eg má vinna tann talvleikin út.

43. Tann triðji gullringur á talvborðið rann.
Dagmoy tapti og Strangir vann.

44. Hoyr tað, frú Dagmoy, føgur og fín
eg havi nú vunnið moydómin tín.

45. Nú havi eg vunnið ta jomfrú fín.
til brúðar og drotningm for kongin mín.

46. fimtan merkur í reyðargulli liggja í skríni
tær gevi eg tær fyri moydómin mín.

47. Eg haldi tað ei vera Kallmans maka.
reyðargull frá sín kærasta at taka.

48. Tú sig mær ”Strangir”, tú sig mær nú
Er harri tín líka vænur sum tú.

49. Tú tig kvirr Dagmoy, tú tala ei svá,
ein sveinur, sínum harra, ei líkur má vera.

50. Ein sveinur sínum harra, væl kann vera líkur.
Um hann ikki er so peninga ríkur.

51. Snart silki eftir jørðini breitt.
so bleiv frú Dagmoy til skipa leidd.

52. Strangir hann vindur upp segl í rá,
og sigldi til Danmark, í mánaðar tvá.

53. Við aðrari hándini hann snekkini stýrir,
við aðrari heldur hann Dagmoy dýru.

54. Við aðrari hándini stýrir hann floy,
við aðrari heldur hann føguru Dagmoy.

55. Strangir hann stýrir síni snekkju til land.
Danakongur rennur sín gangara á sand.

56. Tú kyss meg Strangir, meðan vit eru eina,
nú síggi eg Kongsins hestasveinar.

57. Tú tig, frú Dagmoy, tí má ei tala.
Tað er tann harri, sum tú skalt hava.

58. Skamm fá tú strangir, tú vanst meg í leik.
tín harri hann er bæði gamal og bleik.

59. Skamm fá tú Strangir, tú kundi væl ljúga,
tín harri hann hevur ei meir enn eitt eyga.

60. Frú Dagmoy hon tekur í Strangirs hand.
Tú flyt meg aftur í faðirs lond.

61. Tú flyt meg aftur í Boyalands oy,
við tær vildi eg bæði livað og doy.

62. Teir kasta síni akker á hvítan sand.
og fyrstur steig junkarin Strangir á land.

63. Fyrstur steig Strangir fótin á land,
So Dagmoy, undir hans høggu hánd.

64. Snart silki bleiv eiftir jørðini breitt.
so bleiv frú Dagmoy til Riparhús leidd.

65. Tey drukku teirra brúðleyp í dagarnar fimm.
Ikki vildi Dagmoy til seingja í teim.

66. Tá sætti dagur varð liðin at kvøldi,
Tá tóku tey Dagmoy, til songar við veldi.

67. Eg kann ikki kvøða meir, enn vísan formár.
grátandi legðist hon Konginum hjá.

69. Gud gævi eg var í boyalandsríki,
og junkarin Strangir við mína síðu.

70. Danakongurn við sínum svørinum brá,
og kleyv hann Streingir í lutir tvá.

71. Alt hetta skal eg hava, fyri trúskapin mín.
fyri dýru Dagmoy, má eg missa mítt lív.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.